

ג' רש"א ומסב"א
ע"א מ"י פ"ט מס"ג
פ ס ל י מוקדשין
הלכה א
פ ב ג מ"י פ"ד מס"ג
ק"מ הלכה ג

נראה דנדרו דאמר הוא
ומלת הואיל הוא התמלא
דנדרו

נגמרו עון מן מחמתו דהארן . תימיה לרשב"א ח"כ לישתוק
מעון דפיגול *וממילא תימיה דישקף מיד ו"ל דבלאו הכי
זילטרין למיכתב עון צפיגול דבפרקן שני דזבחים (דף כח:) יליף
צפיגול כרת עון עון מותר : **אבל**
תימיה לרשב"א כיליף טלוה מטמא
ואמאי לריך הלכתא ואומר ר"י דה"א
מה שטגה בחולין הוי חומרא *הואיל
ומעשה חול חטעביד ביה וז"ל ויליף
קל וחומר מתרומה דבעי שריפה ו"ל
דאיכא למיפריך מה לתרומה דלאורה
לזרים תאמר בקדשים קלים דשרי .
רשב"א : **לאחר** זריקה מחלוקת .
פירוש אף לאחר זריקה דאי דוקא בדם
ובבעלים מאן קתני לה : **רבי** יוחנן
בן ברוקה ורבי נחמיה אמרו דבר
אחד . וז"ל דילמא לעולם רבי נחמיה
כרבנן ס"ל דבעי עיבור זורה ותטאת
אהרן שנקרף מיד מפני אגניות
הוראת שעה היתה עדיין לא פירש
להם עיבור זורה כדפירש בקונטרס
ואומר רשב"א דלפי מה שפירש ר"י
דסברא דפסול בעלים בעי עיבור
זורה אחי שפיר דהכא לא שייך
הוראת שעה היתה דאגניות הוי
פסול בעלים ומסברא בעי עיבור
זורה ולעיל דקאמר הוראת שעה
היתה קסבר דמפני עומאה נשרפה :
ורבה

רבינו תנאל

וא נשפך יצא דמח
הוי לקלעים דקיימא לן
בשרפתא מנא לן ואחתי
לאשפתא מדר' שמשען
דחני בקדש באשתשרף
דחתיב בחטאת לרבות
כל פסולי קדשי קדשים
ואימורי קדשים קלים
שון בשרפתא פסולי
קדשים קלים עצמן
קלים ולא אשבתו דאיח
מן תורתו ואימיקא אלא
כל פסול קדש בשרפתא
הלכתא נבזרי לה חטאת
רארין מעשה שריפה
אחא ואשפתו : ורבה
בר אבילי דחני דאבילי
בגול מעון צורה כגומר
זיני נשפך שריפה אלא
עדי שריפתו צורתו אמר
לך אפי' כעין חטאת
לזרות צורה בעלחטאת
דהארן תיראת שעה
היתה ולא שריפה דבר
זו נהג דהוראת :
אמר רב הורא מחלוקת
ת"ק ר' יוחנן בן ברוקה
בשפסא הבעלים או
שפסא שותא אומר תשכר
צורתו וזה אמר ישרף
מיד בשפתו או נשפסא
הבעלים ב' אחר זריקה
דאיתחוי בשר לאבילה
אבל לפני זריקה דלא
איתחוי בשר לאבילה
כלל דברוי הכל ישרף
מיד איתבין עלה ותר
אמר אלא הכי איתמר
אמר רב הורא מחלוקת
שנפסא או שפתו לפני
זריקה דלא איתחוי
בשר לאבילה כלל דהוי
ליה(כ) אפסלו בגופו אבל
לאחר זריקה דברוי הכל
בעי צורתו' יוחנן אמר
לאחר זריקה נפסא מחלוקת
אזי הוי דלא תקשה לך
הא חיובתא דאיתבין
על רב חסדא ואלא אשבת
לה פירוקא : (ואו"א ר'
יוחנן לשפסית דאמר ר'
יוחנן ר' נחמיה ור'
ירגן בן ברוקה אמרו
דבר אחד דאפי' פסול
הזבחים בבעלים ישרף
סיד ר' יוחנן בן ברוקה
הא דמתיב ר' נחמיה
דחניא ר' נחמיה אומר
מפני אגניות נשרפה
לך נאמר כה"ל ואגניות
לא אחר זריקה הוי
ישרפה סיד דהוי

נשפך דמח . דלחן כאן זריקה ולא הוה הוה דהבשר : **וכן יצא דמח** .
דמחאי פנימה דלעיל נמי נפקא דמיפסול אף הדם צינאה :
דקיימא לן דכל סני צריפס . בכל הגמרא אלו מולחין בכל פסולי
קדשים יצאו לבית השריפה ומגן מקרא : **קדש** . בעזרה : **פסולי**
תורה אור **שאר קדשים** . שמתחלקן בכשרותן
בעזרה דכתיב בהן (ויקרא ו) בחצר
אהל מועד ואימורי קדשים קלים
ושפסלו דכשרותן היתה חומה
העזרה מחמתה דהא הקטרה בעו
מנין שאף כשנפסלו תהא שם שריפתן
ולכתיב נקט אימורים דאי נטמא בשן
של קדשים קלים דנאלל בכל העיר
שריפתן נמי בכל העיר דהתן
*שורפין אותו בחלוצותיהן או על
גבותיהן : **קדשים קלים** . דבעי שריפה
כלל בשאר פסולין חוץ ממומאה מנלן
וממומאה ליכא למילף דשאי עומאה
דפסלה אף בחרומה ומעשר : **סלכא**
גמרי לם . ותטאת דהארן לא
אילטרביא לפרושי בה שריפה
באגניותה וצינאה אלא מעשה
שהיה הוא דאשפתו ולקמן פריך
והבשר אשר יגע בכל טמא למה לי :
אפי' פיגול . שפסולו בגופו עטון
עיבור זורה והא דתנא דרבה בר
אבוה לא איתפרש מהיכא : **מנא**
זיס . דבעי עיבור זורה פשיטא לן
דטעמא משום דגמר עון עון מותר
כתיב צפיגול (שם ז) והנפש האוכלת
ממנו טונה תשא וכתיב בנותר (שם
ט) ואוכלו עונו ישא והאי קרא
בנותר מוקימין ליה בכריתות (דף
ה-) בעזרה שוה כתיב כי את קודש
ה' חילל וכתיב ושרפת את הנותר
באש לא יכלל כי קודש הוא וגמר
פיגול מותר מה נותר כבר עובר
לורו אף פיגול לריך שעתובר לורו
ולדגמר מותר ליגמרי' מחמת
דהארן שנשרפה בו זיוס דכתיב ביה
נמי עון וזוהי נתן לכם לשאת את
עון העדה ומשה הודיע להם דכתיב
ויטב בעיניו : **כי סאי גוונא** . בין
למחן דאמר בזבחים מפני אגניות
נשרפה בין למחן דאמר מפני עומאה
נשרפה לזרות בעי' עיבור זורה
ס"ה והוראת שעה היתה ששרפה לבו
בזיוס : **שריפתו קדש** . שגריך
לשורפן בעזרה : (ה) **מעשה חול** . שלא

נזרו ונטמאה נתמללה והזולה בקדושתה : **ומפני** לם **צקבורס** . לגומה מן העין שלא יאכלו כלבים : **מחלוקת** . דקאמר תנא קמא
פסולו מחמת דבר אחר הוא ובעי עיבור זורה כגון שנטמאו הבעלים אחר זריקת הדם דנעשו כל עבודות הדם בהבשר : **אבל**
נטמאו קודש זריקס . דרמנא דחיייה לפסח שני נמלאת זריקה שלא בבעלים וה"ל פסולו בגופו דזריקה פסולה היא וישקף מיד ב"ז' :
בדם . כגון נטמא הדם או נשפך לארץ : **מחלוקת לפני זריקס** . ההם פליג ר' יוחנן בן ברוקה דחשיב ליה פסולו בגופו ותנא קמא
סבר מ"מ לא אבן פסול זה אלא מחמת דבר אחר ורבי יוחנן (דברים יז) לא חלכתי בלחמי ומנו ואחו קדשים בקל וחומר ממעשר : **לכך נאמר**
דהארן שחיו אונגין ואסורין לאכול בקדשים דכתיב (דברים יז) לא תאכלו בלחמי ומנו ואחו קדשים בקל וחומר ממעשר : **לכך נאמר**
כאלס . ותקראנה אותי כאלה שאני אונן והיאלך הייתי אוכל קדשים למשה נטמא לחמר להם קחו את המנחה הנותרת מחשי ה'
ואכלו באגניות והיה סבור שאף החטאת תאכל באגניות כמנחה ואמר לו אהרן שמה לא שמעת אלא במנחה זו שהיא קדשי
שעה לזיס שמיני של מלואים נלטיית אותה מנחה ואף אני מודה לך בשעיר נחשון ושעיר של יום דכתיב (ויקרא ט) ואל בני
ישראל תדבר לחמר קחו שעיר עזים למחאת שהם קדשי שעה חובה לזיס ואכילתן [מותר] לאונן אבל חטאת זו שעיר ר"ח
הוא וקדשי זרות הן ואסורין לאונן ור' יהודה פליג עלה התם ואמר מפני עומאה נשרפה שנטמאת בזאנא והאי כאלה דריש
ליה אמאי דקאמר משה לאהרן שמה מתוך לערך פשעת בה ונטמאת וקאמר ליה אהרן למשה כך אני בעיניך שאני מזהב קדשי
קדשים אלמלי קראוני כאלה וכאלה לא הייתי מזהב אותן : **סני גרפינן** **וכא** **אגניות כלאחר זריקס סיא** . שאפי' מתו מדב ואבילה
לפני זריקה אין הזריקה נפסלת בכך דחטאת לא דמיא לפסח דעיקרו לאכילה דלילו חטאת לא חיישינן לאוכלין דידיה דלכפרה
אחיא ואכל ישראל שהיו ראויין והם מפני שהקריבו באגניות ונפסלה דאונן שעבד חילל לא הדיוטים הקריבוהו כי אם אהרן עצמו וקיימא
לן (יומא דף ג:) כהן גדול מקריב אונן ואינו אוכל והכי אמרינן בזבחים (דף קא-) ורשנין הן היום הקריבו דקאמר ליה משה לאהרן דילמא
באגניות אקריבתיה ופסלתיה ועל כן שרפתם אותה ח"ל אהרן הן היום ובי הם היום הקריבו דפסל בהו אגניות אני הקרבתי דלא פסלא
בי אגניות ושריפה מיד הואי בלא עיבור זורה ומדקאמר ר' יוחנן דר' נחמיה ור' יוחנן בן ברוקה אמרו דבר אחד אלמא ס"ל דפלוגתא
דמתניתין אף כשנטמאו לאחר זריקה דעבודות דם נעשו בהבשר ואפילו הכי ישרף מיד מפני שאין מי שיאכלנו כי חטאת דהארן לא היה
לה פסול אחר אלא שלא היו לה אוכלין . וספירס כתב בהו והא אגניות לאחר זריקה הואי וקשיא לי מנלו הא הלא לא נתפרשו בפרשה אלא

לעיל דף כד.

[לעיל סא:]

[עירובין סא:]
וע"ז
לעיל דף נד:
[פג: ממחמת כ:]

דגהות
הביח
(ה) רש"י ד"ס
שש"פסין וכו'.
בעזרה ס"ד
ואחר כך מ"ה
עובדין דחול
מעשה חול :

לעיל לד: ע"ג
[סוספתא פ"ג]

זכיס דף קא.
[פ"ג אשתרף]